

Dzień, Burlona

by Zamyslona

Category: How to Train Your Dragon

Genre: Humor

Language: Polish

Characters: Hiccup

Status: Completed

Published: 2016-04-15 19:02:43

Updated: 2016-04-15 19:02:43

Packaged: 2016-04-27 17:30:43

Rating: K

Chapters: 1

Words: 1,132

Publisher: www.fanfiction.net

Summary: Króciutki one-shot. Przeniesione z jakwytesowacsmoka .
wikia . com , gdzie zostało opublikowane na cele konkursu. Nie za
bardzo wiem, co jeszcze mogłabym tu napisać, więc po prostu
zapraszam do czytania :)

Dzień, Burlona

**Od autorki: Wielkie dzięki przecudnej Ellenie, dzięki której w
tym rozdziale brakuje błędów poczynionych przeze mnie w ferworze
pisania.**

* * *

<p>Dzień, Burlona</p>

Czkawka miała dwa główne powody, dla których szczerze nie
cierpiała, pierwszego dnia miesiąca Huhtikuu**. Po pierwsze:
dwadzieścia lat temu, tego dnia, przyszedł na świat. Małody wędz
przez pierwsze piętnaście lat życia spędził, a więc to w zasadzie
idealna data – w końcu jego narodzenie musiało być dla Stoicka
Wąskiego jakimś małym miesznym aktem. Po zwycięstwie Czkawki
nad Czerwoną... Śmiercią... sprawy zaczęły układać się inaczej.
Ojciec zaczął go zauważać i zmieniać swój stosunek do niego.
Czkawka przestała być jedynie aktem losu – stała się Smoczym
Jeńcem. Ale stare nawyki łatwo się nie poddają... – choć nadal
nie cierpiała, swoich urodzin.

Drugim powodem był, ogólny rozgardiasz, jaki zawsze panował w tym
dniu, rzekomo na cześć Burlona – boga aktownisza, który
podobno uwielbiał dowcipy. Obchody tego święta polegały na
zrobieniu jak największej liczby aków jak największej liczbie
osób oraz wieczornej uczcie, która trwała, a zwykle do białego rana.
Obecny wędz Berk doskonale pamiętał, a więc Stoick był, bardzo
zmęczony i drażliwy przez mniej więcej tydzień, po Dniu Burlona.
Czkawka ani trochę mu się nie dziwiła, – pocucie humoru wikingów

rzadko bywa, o tylko zabawne, wißdz musiaß, pßoniej rozstrzygaß spory i nadzorowaß naprawy wyrzßdzonych szkßd. To wszystko ostatecznie nie byß,oby takie zß,e, gdyby nie fakt, ße to Czkawka zwykle zostawaß, adresatem tych mniej przyjemnych ßartßw. Ten dzieß, w bolesny sposßb przypominaß, mu, ße, niezaleßnie od jego staraß,„, pozostawaß, ofermß... A teraz byß, rßwnieß wodzem i obawiaß, siß o to, czy sobie poradzi. Od ßmierci Stoicka minß...ß, juß prawie rok. Wioska zostaß,a odbudowana, a ludzie go szanowali jako nowego przywßdcß, ale to nie powstrzymywaß,o Czkawki przed obawianiem siß Dnia Burlona.

Zielonooki westchnß, cißko, schodzßc z ß,ßka. Szczerbatek nadal spaß, na swoim kamieniu brzuchem do gßry. Nie obudzi siß jeszcze przynajmniej przez godzinß. „Czemu ja zawsze wstajß, kiedy jest wciß ciemno?“ zastanawiaß, siß wiking, patrzßc na szeroko rozß,oßne skrzydß,a przyjaciela i nagle w gßowie zaczß,a, tworzyß mu siß plan. Ußmiechnß, siß, a w jego oczach pojawiß, siß bß,ysk, ktßry przestraszyß,by nawet Krwawdonia. Czas zmieniaß tradycjß „ teraz jego kolej.

Czkawka po cichu wycißgnß, z szafki farby, ktßre przez dodatek ßliny Szczerbatka staß,y siß niemal nieusuwalne. Pomalowanie skrzydeß, Szczerbatka tak, ßeby przypominaß,y skrzydß,a motyla, zajß,o mu zaledwie pß,ß godziny. Mßody wiking ußmiechnß, siß zadowolony z efektu. Najpierw smoczy alfa, a potem caß,y ßwiat!

Chß,opak poszedß, do kuchni, skßd wziß, wiadro z zimnß... wodß... Cicho wszedß, po schodach, uchyliß, drzwi pokoju Valki i postawiß, naczynie na gßrze drzwi w taki sposßb, ßeby spadß,o na osobß, ktßra otworzy drzwi od ßrodka, czyli na jego mamß.

Byß,a dopiero pißta rano, wißc wißkszoß osßb jeszcze spaß,a. Czkawka poßwißciß, piß minut na zastanowienie siß, komu jeszcze naleßy zrobiß dowcipy, po czym wybiegß, z domu.

W dwie godziny udaß,o mu siß zrobiß wszystko, co sobie zaplanowaß, . Teraz siedziaß, na jednej ze smoczych grßd i obserwowaß, wioskß. Zaczß,o siß od rumoru w kußni Pyskacza. Kowal wybiegß, z domu, wrzeszczßc wniebogß,osy, a za nim pßdziß,o stadko Ognioglizd. Mieszkaß,cy Berk powychylali gßowy z okien, ßeby oglßdaß widowisko. Wszßdzie rozbrzmiewaß, ßmiech. Widok byß, przekomiczny. Pyskacz ganiaß, nagi od pasa w gßrß, wißc wszyscy widzieli jego tatuaß na klatce piersiowej, ktßry gßosiß, ße wß,aßciciel jest zakochany w swojej drewnianej nodze. Tatuaß, tak samo jak wysmarowana miodem noga, za ktßrß... goniß,y Ognioglizdy, byß,y dzieß,em mßodego wodza, ktßry teraz przygryzaß, wargi, ßeby nie wybuchnß ßmiechem i tym samym nie zdradziß swojej obecnoßci.

Kolejny byß, Sßczysmark, ktßry wyszedß, z domu, ßeby ponabijaß siß z Pyskacza, speß,niajßc powinnoß „ßzabawnego" casanovy. Na szczßcie dla Czkawki i nieszczßcie dla siebie nie spojrzeß, w lustro, zanim pokazaß, siß ludziom. Jego wejßcie wywoß,aß,o jeszcze wißkszß wesoß,oß. Na widok niezrozumienia malujßcego siß na twarzy przyjaciela, Czkawka omal nie spadß, ze swojego punktu obserwacyjnego. Wß,osy Sßczysmarka zostaß,y przemalowane na jasny blond i upißte w dwa kucyki, a usta pomalowane krwistoczerwonß... szminkß... Caß,oßci obrazu dopeß,niaß,y rß na policzkach oraz rßowa spßdniczka. Czkawka nießle namßczyß, siß, ßeby dokonaß

tej charakteryzacji bez budzenia delikwenta, ale wysiÅ,ek
zdecydowanie siÅ™ opÅ,acaÅ,.

Potem byÅ, o juÅ¼ tylko gorzej. ZewszÅ...d dobiegaÅ,y okrzyki
zaskoczenia i wybuchy Å>miechu. Astrid wyszÅ,a z domu z minÅ...
zwiastujÅ...cÅ... czyjÅ...Å> rychÅ,Å... Å>mierÅ†, jednak nie daÅ,a rady
nikogo przestraszyÅ†. _Kto by pomyÅ>laÅ,, Å¼e Å>lina Szczerbatka
okaÅ¼e siÅ™ takim Å>wietnym klejem... â€_ pomyÅ>laÅ, Czkawka,
przyglÅ...dajÅ...c siÅ™ swojej dziewczynie oklejonej od stÅ³p do gÅ,Å³w
pÅ,atkami kwiatÅ³w. Brzuch bolaÅ, go od powstrzymywanego Å>miechu.

Z domu Mieczyka i Szpadki dochodziÅ,y odgÅ,osy szamotaniny i
przekleÅ„stwa. MÅ,ody wÅ³dz miaÅ, nadziejęÅ™, Å¼e nie za szybko uda im
siÅ™ rozwiÅ...zaÅ† â€ to znaczÅ...co zminimalizuje szkody.

Nagle z domu Czkawki wyleciaÅ, Szczerbatek. To okazaÅ, o siÅ™
gwoÅ°dziem do trumny chÅ,opaka â€ zaczÅ...Å, siÅ™ Å>miaÅ† tak bardzo,
Å¼e spadÅ, ze smoczej grzÅ™dy i wylÅ...dowaÅ, na wozie z sianem. Mina
Szczerbatka wyraÅ¼aÅ,a skrajne ogÅ,upienie, kiedy wszystkie smoki w
wiosce zaczÅ™Å,y siÅ™ tarzaÅ† po ziemi ze Å>miechu, a zaraz potem
doÅ,Å...czyli do nich ludzie. MÅ,ody wÅ³dz ledwo Å,apaÅ, oddech. Nigdy
nie przypuszczaÅ,, Å¼e kiedykolwiek DzieÅ„ Burlona okaÅ¼e siÅ™
udany.

â€ CZKAWKA! â€ wrzask Astrid natychmiast go ocuciÅ,. _Chyba trochÅ™
siÅ™ pospieszyÅ,em z nazywaniem tego dnia udanym... Å>egnaj,
Å>wiecie! Chyba niedÅ,ugo siÅ™ spotkamy, tato. Nie bÅ™dziesz bardzo
zÅ,y za to, Å¼e nie przedÅ,uÅ¼yÅ,em linii HaddockÅ³w, prawda? â€
_myÅ>laÅ, mÅ,ody wÅ³dz, wygrzebujeÅ...c siÅ™ z siana, Å¼eby stanÅ...Å†
przed swójÅ... Å¼Å...dnÅ... krwi dziewczynÅ... PrzeÅ,knÅ...Å, ciÅ™Å¼ko
Å>linÅ™. MoÅ¼e nie jest jeszcze za pÅ³Å°no na ucieczkÅ™?

â€ To ty jesteÅ> za to wszystko odpowiedzialny?! Co ty sobie
wyobraÅ¼aÅ,eÅ>?! â€ wydzieraÅ,a siÅ™ Astrid. â€ WÅ³dz, a zachowuje
siÅ™ jak nieodpowiedzialny szczeniak!

WokÅ³Å, zaczÅ...Å, zbieraÅ† siÅ™ maÅ,y tÅ,um. Czkawka lekko siÅ™
skuliÅ, pod ostrzaÅ,em niezbyt przychylnych spojrzeÅ„. Kiedy juÅ¼
myÅ>laÅ,, Å¼e zapadnie siÅ™ pod ziemiÅ™, Astrid nagle przerwaÅ,a
swoją... tyradÅ™ i przytuliÅ,a go mocno.

â€ Nareszcie! â€ wykrzyknÅ™Å,a. â€ JuÅ¼ myÅ>laÅ,am, Å¼e nigdy nie
przyÅ,Å...czysz siÅ™ do tej zabawy. Hahahaha... â€ Astrid, nie mogÅ...c
juÅ¼ dÅ,uÅ¼ej wytrzymaÅ†, wybuchnÅ™Å,a Å>miechem, a razem z nią...
reszta wikingÅ³w na placu. â€ Å>ebyÅ> widziaÅ, swoją... minÅ™ â€
wydusiÅ,a pomiÅ™dzy napadami Å>miechu.

Kiedy wszystko zostaÅ,o w miarÅ™ ogarniÅ™te, rozpoczÅ™Å,a siÅ™
przygotowana wczoraj uczta, ktÅ³ra trwaÅ,a do rana â€ przynajmniej
dla niektÅ³rych. Kilka osÅ³b, ktÅ³re nie miaÅ,y juÅ¼ chÅ™ci sÅ,uchaÅ†
pijackich Å>piewÅ³w, ewakuowaÅ, o siÅ™ wczeÅ>niej. ChwilÅ™ przed
pÅ³Å,nocÅ... Czkawka odprowadzaÅ, Astrid do jej domu. Gdy dotarli do
jej mieszkania, dziewczyna przytuliÅ,a siÅ™ do towarzysza.

â€ To byÅ, najlepszy dzieÅ„ Burlona w moim Å¼yciu â€ wyszeptaÅ,a mu
do ucha. Czkawka uÅ>miechnÅ...Å, siÅ™ szeroko.

â€ MÅ³j teÅ¼.

Astrid nachyliÅ,a siÅ™ do pocaÅ,unku. ChÅ,opak przymknÅ...Å, oczy i

kiedy ich wargi prawie się dotykały, nagle poczuła, że coś rozbija mu się na głowie. Odskoczyła, od dziewczyny i ze zdziwieniem starła ze swojej twarzy trochę jajka. Spojrzała na uśmiejącą się blondynkę.

„Nie myślałaś chyba, że nie zrobię ci żadnego dowcipu?” zapytała, uśmiechając się psotnie. Pocałowała lekko oszołomionego Człowieka w policzek i wcisnęła mu małe pudełko w rękę.

„To twój prezent urodzinowy. Do jutra powiedz, że uśmiechem i zniknę za drzwiami. Mały wiesz uśmiechnęła się szeroko, widząc zawartość pudełka. Zdecydowanie jest gotów polubić ten dzień, szaleństwo.

*Burlone - z włoskiego kucharzowi

** Huhtiku - z fińskiego kwiecień

End
file.